

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-04272/20-17

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-04272/20-9 ze dne 24. listopadu 2020 **a opravné rozhodnutí** Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-04272/20-11 ze dne 14. prosince 2020 **se** na základě rozkladu obviněné, České televize, se sídlem Na Hřebenech II 1132/18, 147 00 Praha, IČ: 00027383, **zrušují a věc se vrací správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.**

Odůvodnění

I. Vymezení věci

[1] Správní řízení ve věci podezření z porušení povinnosti podle čl. 6 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále „nařízení (EU) 2016/679“) v souvislosti s odvysíláním a zveřejněním reportáže „Některé školy předávají vysvědčení“ obsahující osobní údaje nezletilé XXXXXX, bylo zahájeno příkazem čj. UOOU-04272/20-3 ze dne 21. října 2020, který byl obviněné, České televizi, se sídlem Na Hřebenech II 1132/18, 147 00 Praha, IČ: 00027383, doručen téhož dne. Příkazem byla obviněná uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, přičemž podle § 62 odst. 5 tohoto zákona bylo upuštěno od uložení správního trestu.

[2] Podkladem pro vydání příkazu byl materiál shromážděný na základě oznámení přestupku Policií České republiky, Městské ředitelství policie Ostrava, obvodní oddělení Ostrava – střed, doručený Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) dne 2. října

2020. Ze spisového materiálu vyplývá, že obviněná dne 26. června 2020 v čase 8:26 hodin odvysílala v přímém přenosu na programu ČT24 v pořadu „Studio 6“ reportáž „Některé školy předávají vysvědčení“, která byla veřejnosti dostupná i na internetových stránkách obviněné www.ceskatelevize.cz/ivysilani. V rámci této reportáže byl zveřejněn záběr na vysvědčení nezletilé XXXXXX, ze kterého bylo čitelné její jméno a příjmení, datum a místo narození, rodné číslo a předměty výuky včetně známek za jednotlivá pololetí. Tento záběr trval 10 vteřin.

[3] V reakci na žádost Policie České republiky o poskytnutí záznamu reportáže ze dne 2. července 2020 obviněná dopisem ze dne 6. července 2020 sdělila, že předmětnou reportáž ze svých internetových stránek odstranila, a zároveň záležitost projednala s kameramanem se záměrem minimalizovat zásah do soukromí osob při živých zpravodajských vstupech do vysílání.

[4] Z úředního záznamu Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ostrava, Obvodní oddělení Ostrava – střed, ze dne 16. července 2020 o podání XXXXXX, otcem nezletilé XXXXXX, vyplývá, že o předmětné reportáži s manželkou předem věděli, avšak souhlas se zveřejněním rodného čísla jejich dcery nikomu nedávali.

[5] Proti vydanému příkazu podala obviněná dne 29. října 2020 včasný odpor, na jehož základě byl příkaz zrušen a správní orgán pokračoval v řízení, které vyústilo ve vydání rozkladem napadeného rozhodnutí.

[6] V odporu obviněná uvedla, že dle § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. Obviněná sdělila, že má velmi podrobně upravené postupy ohledně zpracování osobních údajů prostřednictvím vnitřního předpisu a její postupy jsou standardně vždy na vysoké úrovni. V posuzovaném případě se jednalo o ojedinělou situaci, kdy k natáčení reportáže a pochybení kameramana došlo během živého vysílání za přítomnosti pedagogického pracovníka dotčené školy, přičemž reportáž nebyla vůči subjektu údajů nijak negativní, natáčení nebylo agresivní, a jednalo se o krátkou stopáž. Obviněná rovněž uvedla, že správní orgán prvního stupně dostatečně neposoudil, zda došlo k naplnění materiálního znaku přestupku, tedy společenské škodlivosti činu, dle § 5 zákona č. 250/2016 Sb.

[7] Dne 24. listopadu 2020 bylo správním orgánem prvního stupně vydáno rozhodnutí, čj. UOOU-04272/20-9 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byla obviněná uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 62 odst. b) zákona č. 110/2019 Sb., neboť porušila některou ze základních zásad pro zpracování osobních údajů podle čl. 5 až 7 nebo 9 nařízení (EU) 2016/679, kterého se jako správce osobních údajů nezletilé XXXXXX podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679, dopustila tím, že dne 26. června 2020 v čase 8:26 hodin odvysílala v přímém přenosu obrazový záznam reportáže „Některé školy předávají vysvědčení“, v rámci které bylo zveřejněno jméno, příjmení, datum a místo narození a rodné číslo nezletilé XXXXXX, přičemž tento záznam byl zároveň dostupný veřejnosti i na internetových stránkách obviněné www.ceskatelevize.cz/ivysilani. V souladu s § 62 odst. 5 zákona č. 110/2019 Sb. bylo upuštěno od uložení správního trestu a dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

[8] Své rozhodnutí správní orgán prvního stupně odůvodnil tak, že bylo prokázáno, že obviněná zpracovávala osobní údaje bez právního titulu, jelikož nedisponovala souhlasem

subjektu údajů, přičemž obviněné neshledal ani jiný právní důvod zpracování uvedený v čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679.

[9] K argumentaci obviněné, že má velmi podrobně upravené postupy ohledně zpracování osobních údajů prostřednictvím vnitřního předpisu a učinila tak vše, aby k posuzované situaci nedošlo, správní orgán prvního stupně uvedl, že záběr na vysvědčení trval 10 sekund, a reportáž byla následně dostupná i na internetových stránkách obviněné www.ceskatelevize.cz/ivysilani, a to až do doby, než ji obviněná odstranila na základě probíhajícího šetření policejního orgánu. Dle správního orgánu prvního stupně se tak nelze ztotožnit s názorem, že obviněná za uvedené jednání neodpovídá, jelikož předmětnou reportáž obsahující osobní údaje nezletilé uveřejnila na svých internetových stránkách, přičemž se dá usuzovat, že nebýt podnětu třetí osoby, tato reportáž by z internetových stránek nebyla odstraněna. Obviněnou zavedené postupy tak zjevně nebyly dostačující, aby zabránily dalšímu neoprávněnému zveřejnění osobních údajů nezletilé.

[10] Ke společenské škodlivosti činu správní orgán prvního stupně uvedl, že tato představuje materiální znak přestupku, přičemž se jedná o porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem. Pro její naplnění pak postačuje, že jednáním došlo k ohrožení zájmu společnosti, nikoliv nutně k ohrožení konkrétních jednotlivců. Dále správní orgán prvního stupně uvedl, že dle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 34/2012-28 je nutno vycházet z premisy, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 63/2015-29, dle kterého společenská nebezpečnost jednání, tedy materiální stránka přestupku, by nebyla naplněna, pokud by existovaly zvláštní okolnosti případu, jež by nebezpečnost předmětného jednání zásadním způsobem snižovaly, správní orgán prvního stupně uvedl, že neshledal, že by v daném případě existovaly zvláštní okolnosti případu snižující společenskou škodlivost jednání, jelikož v posuzovaném případě nebylo neoprávněně zveřejněno pouze jméno, příjmení, datum a místo narození nezletilé, ale rovněž její rodné číslo, které slouží jako obecný identifikátor občanů. Charakter dotčených osobních údajů tak představuje vyšší riziko pro práva a svobody subjektu těchto údajů. Z recitálu 38 nařízení (EU) 2016/679 pak zároveň vyplývá, že děti zasluhují zvláštní ochranu osobních údajů, protože si mohou být méně vědomy dotčených rizik, důsledků a záruk a svých práv v souvislosti se zpracováním osobních údajů. Správní orgán prvního stupně tak dovodil, že jednáním obviněné došlo k ohrožení veřejného zájmu na ochranu osobních údajů subjektů těchto údajů.

[11] Proti výše uvedenému rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podala obviněná dne 9. prosince 2020 rozklad.

II. Obsah rozkladu

[12] V rozkladu obviněná sdělila, že se správní orgán prvního stupně nedostatečně vypořádal s aplikací § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., jelikož učinila maximum možného, aby k takové situaci nedocházelo, tj. má velmi podrobně upravené postupy ohledně zpracování osobních údajů prostřednictvím vnitřního předpisu, přičemž v posuzovaném případě se jednalo o naprosto ojedinělou situaci, kdy k natáčení reportáže a zpracování osobních údajů došlo během živého vysílání. Obviněná s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 104/2008-45 uvedla, že nelze automaticky učinit závěr, že by

k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znak skutkové podstaty přestupku, přidruží takové okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek. Správní orgán se dle obviněné měl pečlivě vypořádat s okolnostmi materiální stránky (např. okolnosti za kterých byl přestupek spáchán, způsob provedení a jeho následky, osoba obviněné atd.), přičemž se nezabýval ani tím, že záběr na rodné číslo XXXXXX byl v podstatně kratším časovém úseku (cca 3 sekundy), nikoli 10 sekund, což byla doba celkového záběru na vysvědčení. Dle názoru obviněné nebylo posuzované jednání společensky škodlivým činem.

[13] Dále obviněná sdělila, že popis skutku ve výroku I. napadeného rozhodnutí považuje za nedostatečně určitý, neboť nevylučuje možnost záměny s jiným skutkem. Dle obviněné není v popisu skutku uvedeno, na jakém programu měla být reportáž odvysílána, resp. není ani zřejmé, že se mělo jednat o televizní vysílání, a dále popis nezahrnuje informaci o tom, v jakém časovém úseku byl záznam přístupný na iVysílání. Z popisu skutku se dle obviněné nejdříve jeví, že šlo o „jednorázový“ přestupek spáchaný dne 26. června 2020 v 8:26, následně však ve vztahu k iVysílání lze dovodit, že by mohlo jít o přestupek trvajících. Obviněná tak považuje popis skutku za vnitřně rozporný a zcela nejednoznačný.

[14] K výroku III. napadeného rozhodnutí obviněná uvedla, že tímto jí byla uložena povinnost nahradit náklady řízení, kdy následuje věta „obojí splatné do 30 dnů...“. Obviněná považuje výrok v uvozovkách za nesrozumitelný, když se má jednat pouze o (jednu) povinnost k náhradě nákladů řízení.

[15] Správním orgánem prvního stupně bylo následně dne 14. prosince 2020 vydáno opravné rozhodnutí čj. UOOU-04272/20-11 (dále jen „opravné rozhodnutí“), jelikož ve výroku napadeného rozhodnutí učinil správní orgán chybu v psaní, přičemž původní text „obojí splatné do 30 dnů...“ nahradil textem „splatná do 30 dnů...“.

[16] Proti výše uvedenému opravnému rozhodnutí podala obviněná dne 23. prosince 2020 včasný rozklad, ve kterém namítla, že v opravném rozhodnutí se uvádí, že opravuje text „na straně 1, 2. odstavec výrokové části bodu III, 3. řádek“, avšak na první straně napadeného rozhodnutí opravovaný text není (je až na druhé straně). Dále obviněná uvedla, že původní text byl nahrazen textem „splatná do 30 dnů...“, což vzbuzuje pochybnost o tom, že se splatnost váže k nákladům řízení, když opravený text zní „...se ukládá povinnost nahradit náklady řízení..., splatná do 30 dnů...“. Obviněná tak (shodně se svým prvním rozkladem) navrhla, aby napadené rozhodnutí (spolu s opravným rozhodnutím) bylo zrušeno a řízení zastaveno.

III. Posouzení orgánem druhého stupně

[17] Nejprve se odvolací orgán zabýval výrokovou částí napadeného rozhodnutí. Dle § 68 odst. 2 správního řádu se ve výrokové části rozhodnutí mimo jiné uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Z § 93 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. pak vyplývá, že ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, se kromě náležitostí podle správního řádu uvede popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchaní. Obviněná pak dle odvolacího orgánu zcela přiléhavě odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího

správního soudu č. j. 2 As 34/2006-73, ve kterém bylo konstatováno, že „Vymezení předmětu řízení ve výroku rozhodnutí o správním deliktu proto vždy musí spočívat ve specifikaci deliktu tak, aby sankcionované jednání nebylo zaměnitelné s jednáním jiným. /.../ V rozhodnutí trestního charakteru, kterým jsou i rozhodnutí o jiných správních deliktech, je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen – to lze zaručit jen konkretizací údajů obsahující popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným. Taková míra podrobnosti je jistě nezbytná pro celé sankční řízení, a to zejména pro vyloučení překážky litispendence, dvojího postihu pro týž skutek, pro vyloučení překážky věci rozhodnuté, pro určení rozsahu dokazování a pro zajištění řádného práva na obhajobu. /.../ Jednotlivé skutkové údaje jsou rozhodné pro určení totožnosti skutku, vylučují pro další období možnost záměny skutku a možnost opakovaného postihu za týž skutek a současně umožňují posouzení, zda nedošlo k prekluzi možnosti postihu v daném konkrétním případě. Ze všech výše uvedených důvodů je třeba odmítnout úvahu, že postačí, jsou-li tyto náležitosti uvedeny v odůvodnění rozhodnutí.“

[18] Ve výroku I. napadeného rozhodnutí je skutek obviněné popsán tak, že dne 26. června 2020 v čase 8:26 hodin odvysílala v přímém přenosu obrazový záznam reportáže „Některé školy předávají vysvědčení“, v rámci které bylo zveřejněno jméno, příjmení, datum a místo narození a rodné číslo nezletilé XXXXXX, přičemž tento záznam byl zároveň dostupný veřejnosti i na internetových stránkách obviněné www.ceskatelevize.cz/ivysilani. Popis skutku týkající se zveřejnění záznamu reportáže na internetových stránkách obviněné přitom neuvádí, kdy, resp. jakém časovém rozmezí, k jeho spáchání mělo dojít. Jelikož zveřejněním osobních údajů na internetu byl spáchán trvajících delikt, je třeba dostatečně vymezit dobu, po kterou byly údaje zveřejněny. Z výroku rozhodnutí tedy musí být zřejmé, od kdy do kdy protiprávní stav trval. Oznámení přestupku Policii České republiky ze dne 27. června 2020 obsahuje odkaz na internetové stránky obviněné (iVysílání) s tím, že předmětná reportáž je zde veřejně dostupná. Ze spisového materiálu dále vyplývá, že Policie České republiky se na obviněnou obrátila dne 2. července 2020 s žádostí o poskytnutí předmětné reportáže. Na tuto žádost obviněná odpověděla dopisem ze dne 6. července 2020 s tím, že na základě výše uvedené žádosti reportáž ze svých internetových stránek odstranila (stejně tvrzení je obsaženo i v rozkladu obviněné). Odvolací orgán má tedy za prokázané, že předmětná reportáž byla na internetových stránkách obviněné veřejně dostupná nejméně od 27. června do 2. července 2020, kdy byla obviněná na reportáž Policií České republiky upozorněna. Výše uvedené časové vymezení skutku však ve výroku napadeného rozhodnutí absentuje, což dle odvolacího orgánu způsobuje jeho nezákonnost, a proto napadené rozhodnutí zrušil.

[19] Dále odvolací orgán k výroku I. napadeného rozhodnutí konstatuje, že přestože popis skutku týkající se odvysílání živé reportáže neobsahuje informaci o tom, v jakém pořadu a na jakém programu byla odvysílána, považuje jej za dostatečně určitý (byl uveden název reportáže, datum a čas odvysílání, určení subjektu údajů, kterého se týkala), aby nemohl být zaměněn s jiným skutkem, nicméně považuje za vhodné z důvodu jednoznačnosti, aby v novém rozhodnutí správní orgán prvního stupně formuloval výrok tak, aby bylo dostatečně zřejmé, že šlo o živé vysílání v pořadu „Studio 6“ odvysílaném na programu ČT24.

[20] Dále se odvolací orgán zabýval argumentem obviněné, že se správní orgán prvního stupně nedostatečně vypořádal s obviněnou namítanými liberačními důvody. Odpovědnost právnické osoby za přestupek je dle odvolacího orgánu koncipována jako odpovědnost objektivní, tj. bez ohledu na zavinění. Právnická osoba dle § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno

požadovat, aby přestupku zabránila. K tomuto Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 9 As 195/2018-27 konstatoval: „*Liberační důvody jsou určeny pro aplikaci pouze ve výjimečných případech, jelikož představují výjimku z principu objektivní odpovědnosti. Představují nástroj, jehož cílem je předejít aplikaci neúměrné tvrdosti zákona. Pokud tedy existují okolnosti, ve kterých je nutné posuzovat, zda právnícká osoba vynaložila veškeré úsilí k zabránění porušení povinnosti, správní orgán se jimi musí skutečně zabývat a ne pouze konstatovat, že podmínky nebyly splněny. Osoba, která se chce dovolávat liberačního důvodu, musí ovšem prokázat, že provedla technicky možná opatření způsobilá účinně zabránit porušení zákona. Nelze se spokojit s tvrzením, že vynaložila veškeré úsilí, aby ke správnímu deliktu nedošlo...“.* Obviněná v rozkladu uvedla, že má velmi podrobně upravené postupy ohledně zpracování osobních údajů prostřednictvím vnitřního předpisu, a že se jednalo o naprosto ojedinělou situaci, ke které došlo při natáčení reportáže během živého vysílání. Správní orgán prvního stupně se neztotožnil s názorem obviněné, že za uvedené jednání neodpovídá, neboť předmětnou reportáž následně zveřejnila na svých internetových stránkách a obviněnou zavedené postupy tak zjevně nebyly dostačující, aby zabránily dalšímu neoprávněnému zveřejnění osobních údajů nezletilé. Dle názoru odvolacího orgánu je to tedy obviněná, kdo má prokázat, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Ta sice uvedla, že má upraveny postupy vnitřním předpisem, nicméně je zjevné, že k porušení povinnosti i přesto došlo, a to nejenom v rámci živého vysílání, ale také následně zveřejněním reportáže na internetu, což jednoznačně vypovídá o tom, že obviněná nemá dostatečně nastaveny mechanismy, kterými by zveřejnění reportáže zabránila. Skutečnost, že reportáž nebyla negativní a natáčení probíhalo za přítomnosti pedagoga nemá žádný vliv na odpovědnost obviněné za obsah reportáže. Ani to, že se jednalo o ojedinělou situaci nemůže obviněnou vyvázat z její objektivní odpovědnosti, jelikož pro naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. není vyžadováno opakované porušení povinnosti správce osobních údajů. Přestože z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je zřejmé, že se liberačními důvody zabýval, jeho argumentaci považuje odvolací orgán za dosti strohou, zejména co se týká vypořádání se s existencí vnitřního předpisu obviněné.

[21] Ohledně posouzení, zda jednání obviněné lze považovat za přestupek odvolací orgán uvádí, že přestupkem je dle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin, přičemž společenská škodlivost činu představuje materiální znak přestupku. Z obviněnou citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 104/2008-45 vyplývá, že obecně lze „*vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek“.* Dále je v citovaném rozsudku konstatováno, že „*Okolnostmi, jež snižují nebezpečnost jednání pro chráněný zájem společnosti pod míru, která je typická pro běžně se vyskytující případy přestupků, mohou být zejména, avšak nikoliv výlučně, význam právem chráněného zájmu, který byl přestupkovým jednáním dotčen, způsob jeho provedení a jeho následky, okolnosti, za kterých byl přestupek spáchán, osoba pachatele,*

míra jeho zavinění a jeho pohnutka.“ Právem chráněným zájmem společnosti je v tomto případě ochrana osobních údajů, resp. ochrana veřejnosti (subjektů údajů) před neoprávněným zveřejňováním osobních údajů. K tomu, aby byl spáchán přestupek podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. nemusí dojít ke zneužití zpracovávaných osobních údajů, plně postačuje, že jsou neoprávněným zpracováním (zveřejněním) osobní údaje ohroženy. Skutečnost, že ke zneužití osobních údajů nedošlo (nebylo zjištěno) neznamená, že skutková podstata přestupku nebyla naplněna, ale že jí chráněný zájem nebyl porušen, nýbrž „pouze“ ohrožen, tzn. jedná se pouze o jiný charakter a intenzitu následku přestupkového jednání. K tomuto Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 1 As 237/2015-31 uvádí, že *„Materiální znak ohrožovacího správního deliktu spočívající ve společenské škodlivosti je naplněn již samotným vytvořením potenciálně nebezpečné situace, aniž by muselo dojít ke konkrétním škodlivým důsledkům. Součástí skutkové podstaty ohrožovacích deliktů totiž není následek v podobě zasažení do zákonem chráněných zájmů, nýbrž postačí jejich ohrožení.*“ Ze správního spisu je zřejmé (a obviněná to nikterak nerozporuje), že došlo ke zveřejnění osobních údajů nezletilé žákyně v rozsahu jméno, příjmení, datum a místo narození a její rodné číslo, a to nejen v živém vysílání, ale následně i na internetových stránkách obviněné, čímž jednoznačně došlo k ohrožení zákonem chráněných zájmů. Nadto správní orgán prvního stupně správně konstatoval, že zveřejnění rodného čísla představuje vyšší riziko pro práva a svobody subjektu údajů. Dle odvolacího orgánu je třeba souhlasit s námitkou obviněné, že záběr na rodné číslo XXXXXX v čitelné podobě trval cca 3 sekundy, nikoli 10 sekund, což byl celkový čas záběru na vysvědčení, nicméně při shlédnutí reportáže na internetu je možné ji pustit opakovaně, pozastavit obraz, uložit apod., nehledě na to, že toto umí i moderní televize, takže je možné si např. nahrát a zpětně pustit i živé vysílání, tudíž skutečnost, že záběr trval pouze 3 sekundy není rozhodující. Ostatně i z oznámení přestupku je zřejmé, že zveřejněné osobní údaje mohl kdokoli snadno zkopírovat či opsat. Skutečnost, že obviněná předmětnou reportáž po upozornění Policie České republiky ze svých internetových stránek odstranila, by případně mohla být považována za polehčující okolnost při stanovení výše sankce (kdyby byla uložena), avšak jak bylo již uvedeno, skutek byl spáchán již samotným odvysíláním živé reportáže a následným zveřejněním na internetu a pro posouzení, zda byl skutek spáchán či nikoli tak to, že reportáž byla po upozornění Policií České republiky okamžitě smazána, není rozhodující. Aby mohl správní orgán konstatovat, že nebyl naplněn materiální znak skutkové podstaty přestupku, nemohlo by jednáním obviněné dojít k porušení/ohrožení právem chráněného zájmu společnosti. Osobní údaje nezletilé však jejich zveřejněním ohroženy byly a zjevně tak nenastaly okolnosti, které by to vyloučily, a proto odvolací orgán nepovažuje za nezbytné se jednotlivými okolnostmi, vyplývajícími např. ze zmíněného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 104/2008-45, zabývat.

[22] V novém rozhodnutí by měl správní orgán prvního stupně doplnit do výrokové části časové vymezení skutku spočívajícího ve zveřejnění reportáže na internetových stránkách obviněné a zároveň (v případě odvysílání živé reportáže) lze doplnit, příp. lépe formulovat výrok tak, aby bylo dostatečně zřejmé, že šlo o živé vysílání v rámci pořadu „Studio 6“ odvysílaném na programu ČT24. Současně by se měl odvolací orgán lépe vypořádat s obviněnou namítanými liberačními důvody, zejména pak s existencí vnitřního předpisu.

[23] Současně se zrušením napadeného rozhodnutí rozhodl odvolací orgán o zrušení opravného rozhodnutí, neboť toto rozhodnutí zrušením napadeného rozhodnutí ztratilo svůj zákonný podklad.

[24] Ze všech výše uvedených důvodů proto odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. V novém rozhodnutí by měl správní orgán prvního stupně zejména opravit, resp. doplnit výrokovou část rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 15. března 2021

otisk úředního razítka

Mgr. Jiří Kaucký
předseda
(podepsáno elektronicky)